

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.237/2024/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. november 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés bűntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. május 30. napján kihirdetett 26.B.487/2023/28. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 (négy) év börtönbüntetésre enyhíti.

A 01000/5191-191/2022. bü. számú összesített bűneljegyzék 2. tételszáma alatt kezelt kabát lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vádlott 2023. január 4. napjától 2023. január 5. napjáig volt őrizetben és 2023. január 6. napja óta van letartóztatásban.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 9.000.- (kilencezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 30. napján kihirdetett 26.B.487/2023/28. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés bűntettében [Btk. 164. § (1), (8) bekezdés I. fordulata], ezért 5 év börtönbüntetésre és 5 év

közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről.

[2] A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése céljából fellebbezett.

[3] A védőnek a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés eltúlzott, mert a bűncselekmény eredményére a vádlottnak csupán gondatlansága terjedt ki. Érvelt azzal is, hogy a vádlott előélete sem indokolja a kiszabott büntetés mértékét, erre tekintettel annak lényeges enyhítésére tett indítványt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.496/2024/4. számú átiratában a vádlotti és védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása perrendszerű volt, az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A cselekmény büntetőjogi minősítése törvényes. Érvelése szerint a büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bünteteskiszabási körülményeket döntő mértékben helytállóan tárta fel, azonban szükségesnek tartotta a súlyosító körülményeket kiegészíteni az 56/2007. BK vélemény II/7. pontja szerint a vádlott alkoholizáló életmódjával. Mindezzel együtt az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdésében foglalt bünteteskiszabási elveknek megfelelően járt el, ezért kiszabott büntetés enyhítésére a büntetési célok sérelme nélkül lehetőséget nem látott. A fellebbviteli főügyészség a bűnjelek tekintetében jelezte, hogy a nyomozó hatóság mindössze sértett1 kabátjának lefoglalásáról határozott, a további bűnjeleket a szemle során csak rögzítette, de nem foglalta le. Erre figyelemmel a vádlott részére a 2. tételszámú – le nem foglalt – kabát kiadása 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 35. § (1) bekezdése alapján rendelkezhető el. Egyben a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján indokoltnak látta az ügydöntő határozatban figyelmeztetni sértett1 sértettet arra, hogy ha a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a lefoglalás megszüntetését követően neki kiadni rendelt kabátot, akkor az az állam tulajdonába kerül. Végül utalt arra, hogy álláspontja szerint szükséges a vádlott korábbi büntetéseiire vonatkozó adatok pontosítása, illetve a tartózkodási helyére vonatkozó adatok mellőzése, és annak megállapítása, hogy nincs érvényes személyi igazolványa. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések tekintetében az indítványban írtak szerint változtassa meg, a személyi rész adatait pontosítsa, egyebekben hagyja helyben.

[5] A védő a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezést és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a vádlottnak a bűncselekmény eredményére nem terjedt ki a szándéka, csupán a gondatlansága. Emellett van sértetti közrehatás, ezért lényegesen enyhébb büntetés kiszabása indokolt.

[6] A vádlott az utolsó szó jogán sajnálkozását fejezte ki azon, hogy nem tudott a sértettől bocsánatot kérni. Hivatkozott arra, hogy szeretné látni jelenleg 4 éves kislánya folyamatos fejlődését. Kiemelte, hogy volt szóváltás a sértettel, dulakodás, és a sértett nekiesett a korlátnak, emiatt szenvedte el az életveszélyes sérülést.

[7] A bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[8] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5a) és (7) bekezdésében írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdés vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, erre egyik érdekelt sem hivatkozott.

[10] Törvényesen járt el a perbíróság, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Az elsőfokú bíróság arra figyelemmel, hogy a vádlott ugyan a bűnösségét beismerte, de nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, az előkészítő ülésen a Be. 508. § a) pont alapján törvényesen utalta tárgyalásra az ügyet. Ezt követően a tárgyalásra vonatkozó szabályokat maradéktalanul betartotta, a vádlottat a törvényes figyelmeztetéseket alkalmazva megfelelően kioktatta, a meg nem jelent tanú és a sértett nyomozati vallomásának felolvasására a Be. 527. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen került sor.

[11] Az elsőfokú bíróság a vádlott vallomása, az ismertetett tanúvallomások, valamint az igazságügyi szakértői vélemények alapján az ítélet [7]-[11] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. A törvényszék a váddal egyezően, törvényesen minősítette a vádlott testi épség elleni cselekményét. A vádlott azzal a magatartásával, hogy a sértettet ököllel nagy erővel legalább két alkalommal megütötte az arcán és felső testének jobb oldalán, aki az ütéstől egyensúlyát veszítve korlátnak esett, és a bántalmazás következtében a máj zúzódását, valamint repedését szenvedte el, megvalósította a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi

sértés büntettét. A bűncselekmény jogi minősítését érintő felülvizsgálat eredményeként a másodfokú bíróság az alábbi következtetésre jutott.

[12] A vádlott érdemi védekezése szerint volt dulakodás, megütötte a sértettet, aki nekiesett a korlátnak és ettől szenvedte el az életveszélyes sérülését. Az ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértő megállapította, hogy a máj zúzódása, repedése közvetlen életveszélyes sérülés, amely 1 rendbeli nagy erejű, tompa erőbehatás következménye. Létrejöhetett úgy, hogy a vádlott ököllel megütötte a sértett jobboldalát, de – kisebb valószínűséggel – létrejöhetett esés okozta korlátnak ütdés során is. A fellebbviteli bíróság figyelemmel volt arra is, hogy az elkövetés időpontjában tél volt, a sértett télikabátot viselt.

[13] A Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütközö és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minösülo testi sértés büntettét az követi el, aki más testi épségét sérti, ha a testi sértés életveszélyt okoz. A Btk. 7. §-a szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik. A Btk. 8. §-a szerint gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja cselekményének lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, vagy cselekménye lehetséges következményeit azért nem látja előre, mert a töle elvárható figyelmet vagy körütekintést elmulasztja. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a sértett fejére, testére mért ökölcsapás kétségtelen szándékos magatartás, a kéz ökölbe szorítása eleve akaratlagos cselekvés, az ütés ereje, a támadott testtájék pedig kizárja a gondatlan testi sértés megállapítását, a vádlott testi sértés okozására irányuló egyenes szándéka nem kétséges [BH2004.89.]. Ugyanakkor a fellebbviteli bíróság osztja a védö azon érvelését, mely szerint a bűncselekmény eredményére a vádlottnak nem terjedt ki a szándéka. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint is az eredmény, az életveszély tekintetében hiányzott a vádlott részéről az előrelátás, emiatt hanyag gondatlanság terheli. A vádlott cselekménye következményeit azért nem látta előre, mert a töle elvárható figyelmet, körütekintést elmulasztotta, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy a sértett – aki a bántalmazás során többször is egyensúlyát veszítette, elesett – ráeshet a közeli vaskorlátra. A vádlott által elkövetett cselekmény tehát vegyes bűnösséggel megvalósított bűncselekmény: az alapcselekmény tekintetében egyenes szándék, míg az eredmény tekintetében gondatlanság terhelté. A Btk. 9. §-a szerint az eredményhez, mint a bűncselekmény minösítő körülményéhez fűzött súlyosabb jogkövetkezmények akkor alkalmazhatóak, ha az elkövetöt az eredmény tekintetében legalább gondatlanság terheli. A vádlott könnyelműen bízott a következmények, az életveszélyes sérülés bekövetkeztének elmaradásában, amikor nem vette figyelembe, hogy a bántalmazása következtében a sértett nekieshet a közeli fémkorlátnak. Az ő magatartása és az eredmény – a máj zúzódása, repedése – bekövetkezte között van okozatosság. Nincs érdemi jelentősége annak, hogy az életveszélyes sérülés közvetlenül az ütés vagy esetleg nekiütdés eredménye, mert a vádlott indította el az okfolyamatot, amellyel okozati összefüggésben az életveszélyes sérülés bekövetkezett.

[14] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a gyakorlat alapján az eshetőleges szándék megállapításának feltétele, hogy a bántalmazás olyan intenzitással és módon valósuljon meg, amely a közönséges élettapasztalat szerint a ténylegesen okozott sérülésnél súlyosabb sérülés előidézéséhez vezet.

[15] A vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére irányuló indítványa ugyanakkor alapos.

[16] A törvényszék ítélete [17]-[19] bekezdéseiben helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, köztük az önhibából eredő ittas állapotot is, amelynek szerepe volt a bűncselekmény elkövetésében. A másodfokú bíróság nagyobb nyomatékka l vette figyelembe enyhítő körülményként a közvetett életveszélyes állapot létrejöttét, továbbá, hogy az eredmény tekintetében a vádlottat csupán gondatlanság terhelte.

[17] A vádlott által megvalósított testi épség elleni bűncselekményt a törvény kettőtől nyolc évig, terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 80. § (2) bekezdésére figyelemmel a büntetés kiszabásánál irányadó közép mérték 5 év. A fellebbviteli bíróság a már hivatkozott nyomatékos enyhítő körülmények súlyára figyelemmel kiszabott 5 év börtönbüntetést eltúlzottnak tartotta, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 év börtönbüntetésre enyhítette. Az elsőfokon kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama igazodik az így kiszabott büntetés mértékéhez is a Btk. 61. § (1) bekezdésére és a Btk. 62. § (1) bekezdésére figyelemmel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott esetében ez a fő- és mellékbüntetés szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[18] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbviteli főügyészség bűnjelekkel kapcsolatban kifejtett érvelésével egyetért. A lefoglalás és a büntető eljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bűnjel fogalmába beletartoznak a le nem foglalt dolgok is, azonban ezek lefoglalásának megszüntetéséről értelemszerűen nem lehet rendelkezni. Erre figyelemmel az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a 01000/5191-191/2022. bü. számú összesített bűnjeljegyzék 2. tételszáma alatt kezelt kabát lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte. Egyidejűleg megállapította, hogy ezen, a szemle során rögzített, de le nem foglalt kabát kiadásának jogszabályhelyi alapja a Rendelet 35. § (1) bekezdése.

[19] Ugyancsak osztva a fellebbviteli főügyészség indítványát, felhívja a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján sértett l sértett figyelmét arra, hogy ha a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a lefoglalás megszüntetését követően neki kiadni rendelt kabátot, akkor az az állam tulajdonába kerül.

[20] Ugyanakkor a Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának megállapítására, a

további bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla – helyes indokai alapján – helybenhagyta azzal, hogy pontosította a vádlott őrizetének záró-, míg letartóztatásának kezdőnapját.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú jogerős határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[22] A másodfokú bíróság a vádlottat mentesítette a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjaként felmerült 9.000 forint bűnügyi költség megfizetése alól a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[23] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 606. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2024. november 13.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 26.B.487/2023/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.237/2024/10. számú ítéletében írt változtatással 2024. november 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. november 13.

Dr. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke